

SỞ GIÁO DỤC VÀ ĐÀO TẠO
THÀNH PHỐ HỒ CHÍ MINH
TRƯỜNG THPT CHUYÊN
LÊ HỒNG PHONG

CỘNG HÒA XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM
Độc lập – Tự do – Hạnh phúc

Thành phố Hồ Chí Minh, ngày 02 tháng 12 năm 2024

BÀI KỂ CHUYỆN DƯỚI CỜ - CLB Sách Ươm Mầm Ước Mơ
Câu chuyện: Bác có phải là vua đâu

Kính thưa: Ban giám hiệu

Kính thưa Quý thầy cô cùng các bạn học sinh

Chúng em tên là: Dương Gia Huy, học sinh lớp 11CA2 và Hồ Đắc Anh Khoa, học sinh lớp 11A4, chúng em đến từ CLB Sách Ươm Mầm Ước Mơ. Lời nói đầu tiên, em xin gửi lời chào đến quý Ban Giám Hiệu, quý thầy cô, các cô chú nhân viên và toàn thể các bạn học sinh có mặt trong buổi lễ chào cờ ngày hôm nay.

Chủ tịch Hồ Chí Minh - Anh hùng giải phóng dân tộc, Danh nhân văn hóa kiệt xuất, người chiến sĩ tiên phong, mẫu mực của phong trào cộng sản và công nhân quốc tế. Cuộc đời và sự nghiệp cách mạng của Người là bản anh hùng ca về chủ nghĩa yêu nước, tinh thần tận tụy, hy sinh vì độc lập, tự do của Tổ quốc, hạnh phúc của nhân dân, vì hòa bình, phát triển và tiến bộ của nhân loại. Tư tưởng, đạo đức và phong cách của Người là tài sản vô cùng quý báu của toàn Đảng, toàn quân và toàn dân ta, mãi là niềm tự hào, nguồn cổ vũ to lớn đối với các thế hệ người Việt Nam hôm nay và mai sau, là ánh sáng soi đường cho cách mạng Việt Nam, dẫn dắt Đảng ta, dân tộc ta giành được những thắng lợi vĩ đại trong sự nghiệp xây dựng và bảo vệ Tổ quốc. Vì đó, Thư Viện LHP chúng em đã sưu tầm những câu chuyện hay về Người và hôm nay chúng em muốn chia sẻ đến quý thầy cô và các bạn học sinh câu chuyện mang tên "Bác có phải là vua đâu".

Có một số người ở ngôi cao, chức cả, sống trong sự trọng vọng, chiều chuộng của mọi người, thường xuyên được hưởng sự ưu đãi đặc biệt, lâu dần cũng quen đi mà không hề biết rằng mình đã nhiễm phải thói đặc quyền, đặc lợi.

Suốt đời tâm niệm là người công bộc của nhân dân, lo trước thiên hạ, vui sau thiên hạ, Bác Hồ của chúng ta luôn luôn hòa mình vào cuộc sống chung của đồng bào, đồng chí, không nhận bất cứ một sự ưu tiên nào người khác dành cho mình.

Kháng chiến toàn quốc bùng nổ, nhiều nhân sĩ, trí thức cao tuổi theo Bác lên Việt Bắc, đi kháng chiến, đèo cao, suối sâu, đường bùn lầy, nhiều vị phải nằm cáng.

Anh em phục vụ lo Bác mệt cũng đề nghị Bác lên cáng. Bác gạt đi: Bác còn khoẻ, còn đi được, các chú có nhiệm vụ đưa Bác đi như thế này là tốt rồi.

Năm 1950, Bác Hồ đi chiến dịch biên giới. Chuyến đi dài ngày, gian khổ. Anh em cảnh vệ kiếm được một con ngựa, mời Bác lên. Bác cười: chúng ta có bảy người, ngựa chỉ có một con, Bác cười sao tiện?

Anh em vừa khấn khoản: chúng cháu còn trẻ, Bác đã cao tuổi, đường xa, việc nhiều,... Không nỡ từ chối, Bác đã trả lời:

– Thôi được, các chú cứ mang ngựa theo để nó đỡ hộ ba-lô, gạo nước và thức ăn. Trên đường đi, ai mệt thì cưỡi. Bác mệt, Bác cũng sẽ cưỡi.

Cuối năm 1961, Bác về thăm xã Vĩnh Thành, huyện Yên Thành, tỉnh Nghệ An, một xã có phong trào trồng cây tốt. Tại một ngọn đồi thấp Bác đứng nói chuyện với nhân dân trong xã. Trời đã gần trưa, vậy là sang đông mà nắng còn gay gắt. Nhìn Bác đứng giữa nắng trưa, ai cũng băn khoăn. Đồng chí chủ tịch huyện cho tìm mượn được chiếc ô, định giương lên che nắng cho Bác, thì Bác quay lại hỏi :

– Thế chú có đủ ô che cho tất cả đồng bào không? Thôi, cất đi, Bác có phải là vua đâu ?

Một lần, trong bữa ăn, đồng chí phục vụ dọn lên cho Bác một đĩa cá anh vũ, một loại cá sông quý hiếm thường chỉ có ở khúc Bạch Hạc - Việt Trì. Nhìn đĩa cá biết ngay là của hiếm, Bác khen và bảo :

– Cá ngon quá, thế mà chú Tô (tức đồng chí Phạm Văn Đồng) lại vắng. Thôi, các chú để đến chiều đồng chí Tô về cùng thưởng thức

Miếng ngon không bao giờ Bác chịu ăn một mình. Chia sẻ ngọt bùi là thế, tưởng chuyện cũng sẽ qua đi. Nhưng đến bữa sau, trong mâm cơm lại có món cá hôm trước. Nhìn đĩa cá, Bác hiểu ngày và tỏ ra không bằng lòng.

Bác có phải là vua đâu mà phải cung với tiến !

Rồi Người kiên quyết bắt mang đi không ăn nữa. Như Bác đã từng nói, ở đời ai chẳng thích ăn ngon mặc đẹp, nhưng nếu miếng ngon đó lại đánh đổi bằng sự mệt nhọc, phiền hà của người khác thì Bác đâu có chấp nhận.

Những anh em công tác trong Phủ Chủ tịch hàng ngày vẫn thường đi lại bằng xe đạp, thỉnh thoảng có gặp Bác đi bộ. Nhìn thấy Bác, mọi người đều xuống dắt xe chờ Bác đi qua rồi mới lên xe đi tiếp. Thấy vậy Bác thường khoát tay ra hiệu bảo anh em cứ đi tiếp, không cần xuống xe. Nhưng ai có thể cho phép mình ngồi trên xe khi Bác đi bộ. Một lần, Bác gọi đồng chí vừa xuống dắt xe lại gần và bảo :

- Các chú có công việc của mình nên cứ tiếp tục đạp xe mà đi. Bác đâu có phải là cái đên có biển “hạ mã” ở trước để ai đi qua cũng phải xuống xe, xuống ngựa ?

Lão Tử có nói : Trời đất sở dĩ có thể dài và lâu vì không sống cho mình nên mới được trường sinh. Thánh nhân đặt thân mình ở sau mà lại lên trước, đặt thân mình ở ngoài mà lại còn. Bác Hồ sống quên mình, không nghĩ đến mình mà lại trở thành sống mãi.

- Lời Lão Tử thật sâu sắc lắm thay!

Qua câu chuyện trên, em tin rằng mỗi người chúng ta đều có trong mình những suy nghĩ, bài học tư tưởng của riêng mình. Nhưng có một điều không thể nào phủ nhận, đó chính là tư tưởng đạo đức cao đẹp của Chủ tịch Hồ Chí Minh, là sự khiêm tốn của Người. Mặc cho vị trí của bản thân, Bác lúc nào cũng khiêm nhường, gần gũi với mọi người xung quanh.

Câu chuyện trên được trích trong quyển sách “Kể chuyện Bác Hồ” tập 2, do tác giả Trần Ngọc Linh, Lương Văn Phú, Nguyễn Hữu Đăng sưu tầm, tuyển chọn. - nxb. Giáo Dục, 2003.

Sau đây chúng mình có một vài câu hỏi và chuẩn bị những phần quà nhỏ, các bạn chú ý lắng nghe để trả lời câu hỏi và nhận quà nhé:

1. Năm 1950, Bác Hồ đi chiến dịch ở đâu? Anh em cảnh vệ đã làm gì để giúp Bác đỡ mệt khi đi chiến dịch dài ngày?

Trả lời: Năm 1950, Bác Hồ đi chiến dịch biên giới, Anh em cảnh vệ đã tìm được một con ngựa, mời Bác lên ngựa đi cho đỡ đau chân.

2. Năm 1950, Bác Hồ đi chiến dịch Biên giới, khi anh em cảnh vệ mời Bác lên ngựa, Bác đã trả lời như thế nào?

Trả lời: Bác trả lời, Thôi được, các chú cứ mang ngựa theo để nó đỡ hộ ba-lô, gao, nước và thức ăn. Trên đường đi, ai mệt thì cười, Bác mệt, Bác cũng sẽ cười.

3. Bác Hồ đã về thăm xã Vĩnh Thành, huyện Yên Thành, tỉnh Nghệ An – Một xã có phong trào trồng cây tốt vào thời gian nào?

Trả lời: Cuối năm 1961

4. Trong bữa ăn, khi đồng chí phục vụ dọn lên cho Bác một đĩa cá anh vũ – loại cá quý hiếm, Bác đã làm gì? Hành động đó thể hiện điều gì?

Trả lời: Nhìn đĩa cá biết ngay là cá quý hiếm, Bác khen và bảo:

Cá ngon quá, thế mà chú Tô (tức đồng chí Phạm Văn Đồng lại đi vắng. Thôi các chú để đến chiều đồng chí Tô về cùng thưởng thức.

⇒ Điều này cho chúng ta thấy, Bác Hồ kính yêu của chúng ta là người sống rất giản dị, luôn quan tâm đến mọi người và không bao giờ nhận bất cứ một sự ưu tiên nào người khác dành cho mình.

5. Khi thấy những anh em công tác trong Phủ Chủ tịch hàng ngày vẫn thường đi xe đạp, khi gặp Bác đi bộ, mọi người đều xuống dắt xe chờ Bác đi qua rồi mới lên xe đi tiếp, Bác đã làm gì?

Trả lời: Bác gọi đồng chí vừa xuống dắt xe lại gần và bảo:

Các chú có công việc của mình nên cứ tiếp tục đạp xe mà đi. Bác đâu có phải là cái đèn có biển “hạ mã” ở trước để ai đi qua cũng phải xuống xe, xuống ngựa?

Cuối cùng, em xin kính chúc Ban giám hiệu nhà trường, quý thầy, cô giáo lời chúc sức khỏe, hạnh phúc, chúc các các bạn học sinh luôn vui tươi, yêu đời và đạt thành tích cao trong học tập.